

Priscilla Shirer și Gina Detwiler

PRINȚII RĂZBOINICI

4

Iarna Războiului

Traducere de Gabriela Soroceanu

 **CASACĂRȚII**
Oradea, 2022

Cuprins

Glosar	8
Prolog	9
Partea întâi: Orice lucru își are vremea lui	
Capitolul 1: Armura Minciunilor	15
Capitolul 2: O întrunire a Prinților	18
Capitolul 3: Liniile de luptă	25
Capitolul 4: Carul de fier	31
Capitolul 5: Niciun loc de scăpare	36
Capitolul 6: Grădina	42
Capitolul 7: Se întâmplă lucruri rele	49
Partea a doua: Ziditul își are vremea lui	
Capitolul 8: Ninsoarea	57
Capitolul 9: Daruri buclucașe	66
Capitolul 10: Bățul	72
Capitolul 11: Roșcata	77
Capitolul 12: O întâlnire neașteptată	81
Capitolul 13: Misiune de recunoaștere	85
Capitolul 14: Leviatanul	93
Capitolul 15: Întoarcerea	98
Capitolul 16: În sfârșit acasă	107
Capitolul 17: Cum să te înalți	113
Capitolul 18: Sticla Lucitoare	118
Partea a treia: Viața își are vremea ei	
Capitolul 19: Fortăreața	125
Capitolul 20: Vizita	132
Capitolul 21: Rădăcina	138

Capitolul 22: Bulbul	144
Capitolul 23: Piatra	150
Capitolul 24: Pe banca de rezerve	157
Capitolul 25: O cauză comună	163
Capitolul 26: Calea cea dreaptă	168
Capitolul 27: Mary.....	176
Capitolul 28: Misiune de salvare	181
Capitolul 29: Lucrurile o iau razna	189
Capitolul 30: Regele Cel-Fără-De-Nume	195
Capitolul 31: Înapoi în Peșteră.....	200

Partea a patra: Războiul își are vremea lui

Capitolul 32: Ascunzătoarea	205
Capitolul 33: Surprizele se țin lanț	214
Capitolul 34: Sybylla	223
Capitolul 35: Faza a doua	227
Capitolul 36: Proiectile de foc	235
Capitolul 37: Fiți neclintiți!	238
Capitolul 38: Ieșirea din ascunzătoare	245
Capitolul 39: Dragonul roșu.....	251
Capitolul 40: Lupta dragonilor	256
Capitolul 41: Toată noaptea	261
Capitolul 42: Cotitura.....	268
Capitolul 43: Dorința inimii	273
Capitolul 44: Cere, și ți se va da.....	279
Capitolul 45: Fiți tari, neclintiți!	285
Capitolul 46: Lucruri strălucitoare	292
Capitolul 47: Totul se prăbușește.....	298
Capitolul 48: Momentul decisiv.....	304
Capitolul 49: Unul va fi luat și altul va fi lăsat	309
Capitolul 50: Reîntoarcerea dragonului	315
Capitolul 51: Victoria	317
Epilog: Înapoi la începuturi	320
Mulțumiri.....	323
Despre autoare.....	325

Glosar

Ahoratos provine din limba greacă și înseamnă „nevăzut”.

Krÿs provine din culturile indoneziană și malaysiană și desemnează un pumnal cu o lamă aparte. În cele două culturi, krysul era atât o armă, cât și un obiect spiritual, considerându-se adesea că avea puteri magice. Făcea parte atât din echipamentul unui soldat, cât și din vestimentația impusă de ceremonii, era un indicator al statutului social, dar și un simbol al eroismului.

Olethron este derivat din termenul grecesc „olethros”, care în mitologia greacă era personificarea prăpădului, a distrugerii. Termenul grecesc „olethros” apare în următoarele locuri în Biblie: 1 Corinteni 5:5; 1 Tesaloniceni 5:3; 2 Tesaloniceni 1:9 și 1 Timotei 6:9 și aproape de fiecare dată este tradus cu „nimicire/prăpădenie”.

Ponéros provine din limba greacă și înseamnă rău, cu o natură rea.

Rhema este un cuvânt grecesc foarte des întâlnit și se referă pur și simplu la ceva rostit.

Ruwach provine din limba ebraică și înseamnă vânt, suflare, minte, duh, Duhul lui Dumnezeu.

Skot’os provine din limba greacă și înseamnă întunecime, întunericul nopții sau, în sens metaforic, ignoranță față de lucrurile divine și responsabilitățile umane, precum și nelegiuirea și imoralitatea care decurg din ea.

Sypher este o calchiere a termenului „cypher” – cifru.

Pentru a descoperi semnificații mai profunde ale întâmplărilor prin care trec personajele din seria *Prinții Războinici*, te invităm să citești informațiile puse la dispoziție de autoarea Priscilla Shirer pe siteul <https://theprincewarriors.bhpbublishinggroup.com/secrets/book-1>



Prolog

Gavreel privi încruntat la creatura ce se târa în fața lui și care lăsa o dâră slinoasă, de culoarea cernelii, pe pardoseala de cristal. În urma lui, rămânea o mizerie de nedescris. Își scoase sabia. De pe lama ei se răspândi un adevărat caleidoscop de lumini și culori, rotindu-se ca un vârtej în jurul siluetei înalte și luminoase a lui Gavreel, făcând creatura din fața lui să se chircească de parcă avea crampe.

— Ponéros! Ce cauți aici, vierme nenorocit?

Ponéros, prințul lumii întunecate din Skot'os, chiar aducea cu un vierme ce fusese călcat de o mașină. Era explicabil, dat fiind că tocmai încasase o bătaie soră cu moartea de la Prinții Războinici.

Ponéros se adună cu mare greutate, reușind să-și recompună un cap cu ochi, un nas și un orificiu zbârcit pe post de gură. Un singur braț, ca un tentacul, se ivi din masa informă de pe jos.

— Cer... o audiență... la Sursă!

Vocea lui Ponéros suna precum gălgâitul apei într-o chiuvetă înfundată. Gavreel își duse mâinile la urechi.

— Cererea este respinsă!

Gavreel ridică sabia, pregătindu-se să lovească, dar se opri și se-ntoarse spre scara de cristal aflată în spatele lui. Scara ducea la un tron imens pe care stătea o minge de foc, care părea o stea în flăcări și a cărei lumină se întindea la nesfârșit, în toate direcțiile. Luminițe mai mici, pâlپătoare, gravitau în jurul flăcării, fiecare dintre ele fredonând câte o notă ce se alătura celorlalte note într-o perfectă armonie.

Gavreel rămase nemișcat multă vreme, ascultând muzica minunată ce venea dinspre tron. Un leu uriaș, auriu, ce ședea întins la baza scării, își flutură coada privind atent la vizitatorul nedorit care murdărea pardoseala.

În cele din urmă, Gavreel se întoarse din nou spre Ponéros și-și coborî sabia. Scoase un oftat.

— Spune ce te-aduce aici. Te ascult.

— Vreau revanșă! Asta mă aduce aici, zise vocea gălgâitoare.

Leul se ridică și-și linse buzele.

Gavreel era cât pe ce să izbucnească în râs, deși ochii îi erau scăpărători.

— Revanșă zici? Tu nu te poți măsura cu Prinții Războinici. Încă nu ți-ai dat seama de asta? Nu poți face nimic ca să le străpungi platoșa.

Ponéros scoase un sunet ciudat, ce aducea mai degrabă a nechezat.

— Poate că nu! Dar războiul nu s-a încheiat. De altfel, este de-abia la-nceput.

— Te-nșeli, vierme, zise Gavreel. N-ai idee cât de mult te înșeli. O să vezi. La timpul potrivit.

— Eu am tot timpul din lume.

— Iar te-nșeli. Ție ți-a sunat ceasul!

Chiar în clipa aceea, un întuneric gros se lăsă peste cei doi, iar luminile și culorile caleidoscopice se stinseră. Leul sări în picioare, mârâind ușor, când își făcu apariția o altă făptură. Deși era micuță, arunca o umbră lungă și întunecată, ce părea să mistuie tot ce atingea. Când umbra se apropie, Ponéros se chirci la loc, adunându-și toată făptura într-un ghem ce semăna cu un tatu lipicios.

— Nu te apropia! spuse Gavreel, a cărui voce își pierdu tonul liniștit.

Gavreel își ridică sabia. Un fulger izbucni din flacăra albă aflată pe tronul cel înalt. Făptura se retrase doar atât cât umbra ei să nu-i atingă nici pe Gavreel, nici pe leu. Rămase însă lângă Ponéros.

— Te neliniștește să ai așa ceva în preajmă? îl întreabă Gavreel pe Ponéros, uitându-se cu dispreț la el. Atunci, ai face mai bine să dispari!

— Asta o să și fac, răspunse Ponéros, mai dornic ca oricând să plece. Se desfăcu din încolăcire și începu să se îndepărteze ușurel de făptura cu umbra cea lungă.

— Dar să știți că mă voi întoarce! La Iarnă!

Partea întâi

Orice lucru își are vremea lui

Capitolul 1

Armura Minciunilor

Ponéros era de-a dreptul încântat.

Își contemplă noua sa creație, o *imitație* cu totul diferită de toate celelalte *imitații* din armata lui – acei sclavi-soldați care îi păzeau fortăreața și luptau în războaiele sale. Se hotărî să-i spună Thayne. Un nume foarte potrivit, gândi el, pentru



cel ce avea să-i distrugă pe Prinții Războinici o dată pentru totdeauna. Thayne era și mai mare, și mai puternic, și mai inteligent decât orice altă *imitație* de dinaintea sa. În plus, mai avea ceva ce nu avea nicio altă *imitație*: o armură completă.

Pentru a o făuri, țeșătorii lui Ponéros lucraseră la ea veacuri de-a rândul, pentru ca armura să fie mult mai solidă și mai rezistentă la lovituri decât cea mai strașnică armură a celui mai puternic și mai încercat Prinț Războinic. Coiful lui Thayne se îmbina cu armura atât de bine, încât nu putea fi desprins niciodată și nici nu putea fi deteriorat de chemarea Sursei. Chiar în vârful coifului se afla o coasă lungă și strălucitoare, mai ascuțită decât orice sabie. La brâu, Thayne purta o Cingătoare a Minciunilor, făcută dintr-un metal magnetic ce putea respinge loviturile de sabie ale oricărui Prinț Războinic. Platoșa sa grea era prinsă cu nituri de centură, protejând astfel sfera aflată în mijlocul pieptului, spre a nu putea fi străpunsă vreodată. Cizmele sale erau atât de grele că putea zdrobi sub ele zece Prinți Războinici la fiecare pas.

Ponéros aproape că savura gustul victoriei!

Dar nu asta era surpriza cea mare. Ponéros le mai pregătise ceva dușmanilor săi. O armă mult mai nimicitoare decât oricare alta pe care o făcuse și-n fața căreia platoșa Prinților Războinici era neputincioasă.

O numise *askalon*.

— Suntem gata, zise Ponéros, savurând momentul. Exact la timp!

— Da, stăpâne.

Ponéros coborî de pe tron și se îndreptă spre portalul noului său adăpost, care se afla pe fundul mării învolburate, în cea mai adâncă crevasă din Skotos. O ascunzătoare mult mai bună decât *skypodul* în care se adăpostise înainte și pe care o descoperise destul de ușor acel dragon trădător, Tannyn. Nimeni din Ahoratos, nici măcar Tannyn, nu l-ar mai putea găsi aici, în veci de veci. Oricum, era doar

un adăpost provizoriu, până ce Thayne invada Ahoratos și punea stăpânire pe Muntele Rhema. O asemenea înfrângere i-ar slăbi atât de mult pe Prinții Războinici, încât, cu siguranță, nu se vor mai putea răzvrăti niciodată.

Ponéros deschise portalul, însă marea învolburată nu se revărsă înăuntru, ci ascultă de porunca sa. Făpturi uriașe, ca niște reptile, cu cozi ca de șarpe și capete dotate cu țepi se furișară iute și fără zgomot, ochii lor galbeni străpungând adâncurile de nepătruns. Ponéros întinse mâna spre apa acidă, de culoare verzuie, provocând agitație printre ele. O altă creatură apăru înot, având și ea o coadă ca de șarpe, ca toate celelalte, dar cu corpul mult mai alungit și branhiile de un verde-auriu ce fluturau ca niște aripi de o parte și de alta a corpului.

Arătarea se strecură în buncăr și se ridică în două picioare, sprijinindu-și trupul pe coada încovrigată. Brusc, cele două înotătoare mici de pe corpul său se transformă în niște brațe lungi și ascuțite, terminate cu gheare tăioase. Își plecă capul țepos și se uită la Ponéros cu ochii săi înguști, ca niște fante galbene.

— Stăpâne, șopti făptura cu voce mieroasă și slugarnică. Care ți-e porunca?

— Sybylla, arăți minunat astăzi!

Arătarea își înclină capul în semn de încântare.

— Cheamă-ți copiii! zise Ponéros. Du-i la mlaștina care clocotește, de sub munte. Asigură-te că picior de Prinț Războinic nu trece pe-acolo!

Sybylla închise ochii și dădu din cap aprobator.

— Facă-se voia ta!